

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Факультет культури і мистецтв
Кафедра культурології**

**СИЛАБУС
навчальної практики**

Культурно-дозвілєва практика
Підготовки бакалавра
спеціальності 034 Культурологія
освітньо-професійної програми Культурологія

Луцьк – 2022

Силабус практики підготовки бакалавра, галузі знань 03 гуманітарні науки, спеціальності 034 Культурологія, за освітньою програмою Культурологія.

Розробник: Москвич О.Д. – старший викладач кафедри культурології, кандидат філософських наук.

Погоджено

Гарант освітньо-професійної програми

Столярчук Н. М.

Силабус практики затверджено на засіданні кафедри культурології

протокол № 1 від «29» серпня 2022 р.

Завідувач кафедри

Столярчук Н. М.

1. ОПИС КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕВОЇ ПРАКТИКИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна /освітньо-наукова/освітньо-творча програма, освітній рівень	Характеристика виду практики
Денна форма навчання	Галузь знань: 03 Гуманітарні науки Спеціальність: 034 Культурологія Освітня програма: Культурологія	Навчальна
		Рік навчання 2
		Семестр 4
		Консультації 6 год.
Кількість годин/кредитів 120/4	Освітній рівень: Бакалавр	Самостійна робота 114 год.
		Форма контролю: залік _____

II. ІНФОРМАЦІЯ ПРО КЕРІВНИКА ПРАКТИКИ

ППП Москвич Ольга Дмитрівна
 Науковий ступінь кандидат філософських наук
 Посада старший викладач кафедри культурології
 Контактна інформація (Moskvych.Olha@vnu.edu.ua).
 Дні занять (<https://vnu.edu.ua/uk/articles/testoviy-dostup-case-files-collection>).

III. ОПИС ПРАКТИКИ

1. Анотація практики

Культурно-дозвіллева практика – важливий етап підготовки культуролога. Згідно з «Положенням про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України» практика студентів є невід’ємною складовою процесу підготовки спеціалістів. Вона проводиться на передових підприємствах та організаціях.

Для студентів 2-го курсу напряму підготовки «Культурологія» освітнього ступеня – Бакалавр згідно з навчальним планом передбачається проведення культурно-дозвіллевої практики у 4-му семестрі.

Одним із найважливіших критеріїв ефективності роботи вищого навчального закладу у справі підготовки спеціалістів є те, наскільки успішно випускники вузу можуть вирішувати у практичній діяльності найрізноманітніші завдання. Це, своєю чергою, залежить від того, наскільки глибоко вони оволоділи знаннями у відповідних галузях науки, уміннями і навичками, застосування цих знань на практиці. Тому професійна підготовка висококваліфікованих спеціалістів передбачає нерозривну єдність теоретичної і практичної підготовки протягом всього періоду навчання у закладі вищої освіти.

В період практики особливо інтенсивно проходить процес формування професійних умінь і навичок, оскільки вона відбувається в умовах, максимально наближених до майбутньої професійної діяльності, і, фактично, є організацією самостійної практичної діяльності, спрямованою на вирішення конкретних професійних завдань.

Одним із основних принципів організації практики є її систематичність, безперервність і зв'язок з вивченням теоретичних курсів. Практика організовується і проводиться цілеспрямовано, з ускладненням її змісту і завдань від курсу до курсу, послідовним забезпеченням наступності методів і засобів її організації, керівництва практичною роботою студентів.

Інші важливі принципи організації практики: зв'язок з життям; відповідність змісту і організації вимогам, які висуваються професії культуролога, фахівця з аналітики культури та креативних індустрій, працівника культурно-дозвілєвої сфери; комплексний характер, який передбачає реалізацію в процесі практики різноманітних функцій. Практика допомагає студентам краще зрозуміти можливості професійної роботи, сприяє формуванню реалістичного підходу до майбутньої професійної діяльності.

Офіційною основою для проведення практики студентів є договір, який укладається між вузом і підприємством (базою практики). Підприємства (бази практики) повинні відповідати певним вимогам:

- мати високий рівень розвитку техніки і технології, організації і культури праці;
- відповідати профілю підготовки спеціалістів;
- забезпечувати можливість послідовного проведення більшості видів практик при дотриманні вимог наступності;
- забезпечувати можливість проходження практики групою студентів;
- мати висококваліфікованих спеціалістів, здатних успішно виконувати обов'язки викладача практики, забезпечувати практичну підготовку майбутніх спеціалістів на належному рівні;
- підтримувати постійні контакти з вузом;
- бути розміщеними на незначній відстані від вузу (в межах міста, області, як виняток, за межами області).

2. Пререквізити (попередні курси, на яких базується вивчення дисципліни). «Вступ до культурології», «Етнокультурологія», «Управління закладами культури і мистецтв», «Культурно-дозвілєва діяльність».

Постреквізити (дисципліни, для вивчення яких потрібні знання, уміння і навички, що здобуваються в процесі вивчення цієї дисципліни) «Естетика і культурологія мистецтва», «Виставково-галерейна діяльність і арт-кураторство», «Культурні та креативні індустрії», «Аналітика культури», «Культура Волині».

Культурно-дозвілєва практика покликана сприяти виробленню теоретичних установок, які формуються в процесі засвоєння ряду дисциплін основної освітньої програми, зокрема курсу «Культурно-дозвілєва діяльність».

3. Мета і завдання практики.

Метою культурно-дозвілєвої практики є закріплення теоретичних і практичних знань, отриманих при вивченні спеціальних фахових дисциплін, а також надання можливості реалізації знань студентів у культурно-дозвілєвій сфері; ознайомлення студентів зі змістом роботи культуролога, з основними видами культурологічної діяльності. Безпосередньою метою практики є ознайомлення студентів з особливостями та напрямками роботи міських, районних та обласних відділів культури, закріплення та поглиблення здобутих теоретичних знань під час вивчення культурологічних дисциплін, вивчення специфіки функціонування державних, громадських та приватних культурних закладів.

Головними завданнями виробничої практики є:

- ✓ поглиблення й удосконалення теоретичних знань і встановлення їх зв'язку з практичною діяльністю;
- ✓ розвиток особистісних якостей, необхідних культурологу, як фахівцю з аналітики культури та креативних індустрій у культурно-дозвілєвій сфері;
- ✓ формування професійних умінь і навичок: комунікативних, організаторських, діагностичних, проєктувальних, дидактичних, аналітичних, творчо-креативних;
- ✓ знайомство з культурними, культурно-просвітницькими установами, із закладами управління у сфері культури та креативних індустрій;
- ✓ створення умов для розвитку здібностей і самореалізації студента, для формування його власного стилю діяльності;
- ✓ формування у студентів творчого і дослідницького підходів до професійної діяльності;
- ✓ розвиток навичок професійної рефлексії;
- ✓ формування у студентів-практикантів професійних вмінь і навичок,

необхідних для організації взаємодії і спілкування в соціокультурному процесі;

- ✓ озброєння студентів практичними вміннями спостереження та аналізу культурно-дозвілєвої виховної роботи.

4. Результати навчання (Компетентності).

Впродовж вивчення навчальної дисципліни у студентів формуються наступні загальні (ЗК) і фахові (ФК) програмні компетентності, а також досягаються програмні результати навчання (ПРН):

Індекс матриці ОП	Програмні компетентності
Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі й практичні проблеми у галузі професійної діяльності культуролога або у процесі навчання, що передбачає застосування теорій і методів культурології, а також характеризується комплексністю та невизначеністю умов.
ЗК 1. ЗК 4. ЗК 6. ЗК 8.	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності. Здатність працювати в команді.
ФК 3. ФК 6. ФК 7. ФК 8. ФК 10. ФК 11. ФК 14. ФК 16.	Здатність критично аналізувати культурні явища та процеси з використанням загальнонаукових та спеціальних наукових методів; Здатність аналізувати культурну політику в інституціях різних рівнів. Здатність обґрунтовувати рішення щодо врегулювання відносин у сфері культури на основі розуміння специфіки соціокультурних процесів. Здатність створювати аналітичні звіти, розробляти рекомендації та генерувати проекти (культурно-мистецькі, художні та дозвілєві) щодо об'єктів професійної діяльності, використовуючи актуальну нормативну основу. Здатність популяризувати знання про культуру та поширювати інформацію культурологічного змісту використовуючи сучасні інформаційні, комунікативні засоби та візуальні технології. Здатність організувати культурні події, використовуючи сучасні методи та технології. Опанування теоретичних та практичних основ розвитку культурних і креативних індустрій, передусім, івент-менеджменту, арт-кураторства, екскурсійної та музейно-галерейної діяльності. Здатність аналізувати специфіку Волині як пограничногорегіону в етнокультурологічному та полікультурному контекстах.

ПРН 9.	Аналізувати ефективність культурних політик, технологій реалізації культурних ідей у контексті конкретних параметрів їх впровадження.
ПРН 12.	Обґрунтовувати, розробляти та реалізовувати культурні події та проекти з дотриманням законодавства та у відповідності до визначених мети та завдань.

За результатами практики здобувачі освіти будуть компетентними у таких питаннях: розробка і організація культурного дозвілля; реалізація умінь організаційної діяльності в культурно-мистецькій сфері; специфіка діяльності культурних, культурно-просвітницьких установ, закладів управління у сфері культури та креативних індустрій; особливості розвитку культурних і креативних індустрій, передусім, івент- менеджменту, арт-кураторства, екскурсійної та музейно-галерейної діяльності на Волині; аналіз ефективності регіональної культурної політики.

IV. ЕТАПИ ПРАКТИКИ

Етапи	Зміст, основні завдання, тривалість	Розподіл годин		
		Усього	Сам.роб	Консулт.
Підготовчий	1. Ознайомлення з програмою культурно-дозвілєвої практики. 2. Участь у настановній конференції. 3. Вибір бази практики, прикріплення до керівника від університету.	18	16	2
Ознайомлювальний	1. Вивчення організації праці на базі практики. 2. Визначення завдання взаємодії практиканта з керівником, вироблення стратегії роботи. 3. Вирішення труднощів, що виникають у практиканта, під час групових та індивідуальних консультацій з керівником від бази практики, викладачем-методистом кафедри.	16	15	1
Основний	1. Заповнення щоденника практики у процесі проходження культурно-дозвілєвої практики і складання на його основі звіту. 2. Відбиття у звіті набутих навичок і вмінь щодо практичної роботи, зокрема її поетапне планування,	60	58	2

	організації робочого часу, інформаційного пошуку, методики дослідження, аналізу категоріальних даних тощо. 3. Здійснення індивідуальної практичної роботи, підбір фактичного матеріалу для практичного застосування, а саме: укладання картотеки з питань вибраної проблеми, оформлення бібліографії, аналіз наукової літератури, монографій з проблеми тощо; здійснення творчого, науково-пошукового проекту. 4. Зведення матеріалів науково-практичної роботи під час проходження практики. 5. Оформлення матеріалів результатів науково-практичної роботи практикантів відповідно до вимог щодо наукових праць з культурології і подання у вигляді творчого, дослідницького проекту.			
Підсумковий	1. Студенти-практиканти повинні виконувати свою роботу згідно індивідуального графіку та плану роботи. 2. Керівники студентської практики контролюють відвідування студентами баз практики (згідно графіку), дотримання ними плану роботи, наявність необхідної документації, ставлення до своїх обов'язків та дисциплінованість. Керівник від кафедри культурології має право контролювати записи, занесені у щоденник практики. 3. Робота студентської групи та керівників практики, своєю чергою, контролюється завідувачем кафедри культурології та навчальною частиною університету.	20	19	1
Всього годин:		114 год		6 год
		120 год		

V. ВИДИ (ФОРМИ) ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ

Під час даної практики студенти повинні виконати наступні індивідуальні завдання (розподіл часу здійснюється відповідно до специфіки роботи практиканта):

1. Скласти календарний план роботи.
2. Скласти графік відвідування місця проходження практики.
3. Вести щоденник спостережень.
4. Ознайомитися з особливостями діяльності працівника культурно-дозвілєвої сфери (за місцем проходження практики).
5. Організувати проведення культурного заходу, створити і захистити творчий проект тощо.
6. Оформити документи практики.

Завдання виконуються на основі знань, умінь та навичок, які здобув здобувач освіти під час практики.

VI. ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПРАКТИКИ

Зміст роботи, що оцінюється	Кількість балів
1. Теоретична підготовка: – знання предмету практики; – володіння теоретичним матеріалом, необхідним для проходження практики.	20
2. Психолого-педагогічна майстерність: – комунікабельність; – ініціативність; – емпатійність; – неконфліктність тощо.	10
3. Особистісні характеристики: – дисциплінованість під час проходження практики; – ініціативність; – самостійність; – професійна спрямованість; – інноваційність тощо.	5
4. Оцінювання процесу проходження практики: – виконання завдань взаємодії практиканта із керівником практики; – здійснення індивідуальної науково-дослідної, пошуково-творчої, підбір фактичного матеріалу для створення творчого проекту; – зведення матеріалів науково-дослідної роботи, проведення залікового завдання, захист творчого проекту	25
5. Оцінювання звітної документації: – заповнення щоденника проходження культурно-дозвілєвої практики; – складання та оформлення звіту практики; – відбиття у звіті набутих навичок і вмінь щодо дослідницької роботи, зокрема її поетапне планування, організація робочого часу, інформаційного пошуку, методики дослідження, аналізу категоріальних даних; – оцінка проведеного залікового завдання, захист творчого проекту.	15
6. Оцінювання допоміжної документації : – загальне оформлення щоденника; – оформлення залікового завдання, творчого проекту, презентації творчо-пошукового, дослідницького завдання.	10
7. Захист практики	15
Сума	100

Політика оцінювання

Політика викладача щодо здобувача освіти (щодо відвідування практики). Відвідування практики і виконання завдань студентами є обов'язковими, допускаються пропуски занять з поважних причин (хвороба студента, сімейні обставини тощо).

Політика щодо академічної доброчесності. Учасник освітнього процесу має дотримуватись етичних норм академічної доброчесності, не допускати обману і академічного плагіату, толерантності з усіма учасниками процесу навчання, часових меж та лімітів навчального процесу. Під академічним плагіатом розуміється оприлюднення (частково або повністю) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження та/або відтворення опублікованих текстів інших авторів без відповідного посилання (цитування), подання робіт, які є не особистими розробками, копіювання чужих ідей без відповідного цитування.

Політика щодо дедалайнів та перескладання. Залік проводиться в терміни, визначені деканатом у 4-му семестрі. Студентам, що не з'явилися на залік з поважних причин дозволяється перескладання в інший термін, встановлений деканатом. Третя й остання спроба складання заліку відбувається за присутності комісії з трьох викладачів, яких визначає деканат, включаючи викладача, який викладав дисципліну.

Шкала оцінювання

Оцінка в балах за всі види навчальної діяльності	Оцінка	
	для екзамену	для заліку
90 – 100	Відмінно	Зараховано
82 – 89	Дуже добре	
75 - 81	Добре	
67 -74	Задовільно	
60 - 66	Достатньо	
1 – 59	Незадовільно	Незараховано (з можливістю повторного складання)

VII. ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ

Залік проводиться в терміни, визначені деканатом у 4-му семестрі. На залік виносяться основні питання, ситуації, завдання, що потребують творчої відповіді та уміння синтезувати отриманні знання і застосовувати їх під час розв'язання практичних задач. Заліх відбувається у форматі захисту практики і здачі документації.

VIII. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Бабенко Н. Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля. *Український соціум : Науковий журнал*. 2005. N 5/6. С. 102- 111.
2. Бочелюк В.Й., Бочелюк В.В. Дозвіллєзнавство. Навчальний посібник. К.: Центр навчальної літератури, 2006. 208 с.
3. Згуровський М. Основні завдання вищої освіти України щодо реалізації принципів Болонського процесу та забезпечення вимог сфери праці. *Вища школа: наук.-практ. вид.-* 2004. №5-6. С. 54-61.
4. Культура управління: Навч. посіб. П. Е. Герчанівська, К. М. Лемківський, І. Федорова.К. : ІВЦ «Видавницт-во «Політехніка»», 2005. 152 с.
5. Культурна політика України. Аналітичний огляд [Електронний ресурс] / [О.Гриценко, Г. Андрес, І. Булкіна та ін.] *Український центр культурних досліджень*. – Режим доступу: http://www.culturalstudies.in.ua/2007_analiz_6_1.php
6. Кутузова Г. І. Культурно-дозвілєва діяльність: навч. посіб. для студ. Вищ.навч. закл.

Луцьк: Вежа-Друк, 2013. 252 с.

7. Москвич О.Д., Пригода Т.М. Медіатрансформації та івент-технології в сучасній театральній культурі: український контекст. Українська культура : минуле, сучасне, шляхи розвитку : наук. зб. Вип. 35 / упоряд. і наук. ред. В. Г. Виткалов ; редкол.: Г. П. Чміль, В. Г. Виткалов, П. Е. Герчанівська та ін. ; наук.-бібліогр. редагування наукової бібліотеки РДГУ. Рівне : РДГУ, 2020. С. 115-121.
8. Нагаєв В. М. Система управління навчально-творчою діяльністю менеджерів за кредитно-модульною технологією навчання. Теорія і практика управління соціальними системами. 2005. №2. С.33-43.
9. Петрова І. В. Дозвілля в зарубіжних країнах: Підручник. К.: Кондор, 2005. 408 с.
10. Петрова І. В. Культурно–дозвіллієві практики населення сучасної України: тенденції та пріоритети. *Культура і сучасність: альманах*. 2011. № 1. С. 108 – 113.
11. Тофлер О. Особистість майбутнього. *Генеза*. 1996. №4.
12. Хмілевська І. С. Народна гра – елемент нематеріальної культурної спадщини весняних святково-обрядових дійств. *Матеріали I Всеукраїнської очно-заочної науково-практичної конференції «Традиції та інновації в підготовці фахового молодшого бакалавра сфери культури і мистецтва. Сучасний фахівець соціокультурної сфери: зміст та методи його підготовки»* (Гадяч, 23-24 квітня 2020). Гадяч : Гадяцький коледж культури і мистецтв імені І. П. Котляревського. С. 125-132.
13. Цимбалюк Н. М. Організація та методика культурно-дозвіллієвої діяльності. Ч.1. *Теоретичні основи культурно-дозвіллієвої діяльності*. К.: ДАКККіМ, 2000. 145 с.
14. Цюсь А. В. Українські народні ігри та забави: Навчальний посібник. Луцьк: Надстир'я, 1994. 96 с.
15. Шейко В. М. Історія української художньої культури: Підручник для студ. вищ. навч. закл. мистецтва і культури. Харківська держ. академія. Х., 1999. 196 с.

Інтернет-ресурси

<https://garmyder.org/>
<https://nstdu.com.ua/>
<https://theatre.com.ua/>
<https://msumk.com/>
<http://culture-lutsk.org.ua/>

XI. ДОДАТКОВІ ВКАЗІВКИ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ

«Положення про проведення практики здобувачів освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки» і зразки документації доступні на сайті ВНУ імені Лесі Українки у вкладці «Практика»:

<https://ed.vnu.edu.ua/%d0%bf%d1%80%d0%b0%d0%ba%d1%82%d0%b8%d0%ba%d0%b0>